

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

2. Affectuum definitio, causa, diuisio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

DE
AFFECTIBVS.
LIBER OCTAVVS.

Affectuum vis, & præstantia.

CAPV T PRIMVM.

*Vt Deus in
veniis, se
orator in
affectibus
ambulat.*

*De affecti-
bus Cicero
legend. 2. de
orat. 205.*

*Demosth.
satellites
concupicio-
nes. & to-
nitrus. Ci-
cero de
Orat.*

Eliberimum est diuini vatis oraculum, Deum super annas ventorum ambulare, quo dico, eximis quædam, veluti aurigantis. Dei species, humannis pene subiectur oculis. Noster autem orator, numinis quædam portio, & excellens imago stupenda illius maiestatis, affectibus, quasi ventis rupitur, & eos ipsos in auditorum animis excitare solet. Taceant Poetae Aeolum suum, qui luctantes ventos, & sonorai (ut aiunt) tempestates moderatur: Et modò quidē coercet, ac mitigat, modo velut sonitu, & terroribus armatas acies emittit. Nihil oratore admirabilius, qui non modò affectuum, quasi ventorum habenas dare nouit, & restringere. Verū ipsis penè tonitruis, ac fulguribus, amplio quidem illo, & terribili saltellito circumvallatus, stipatusque esse videatur; quod de Attice eloquentia principē, non inscritē dixit Lucianus, eū pro latellibus quasi potentissimum Regem *εργάτας θεόπαρθε*, habuisse memorans. Atq; eius quidem eloquentia, qua in affectibus dominatur, sumnum est imperiū, nam catus hominū tenet, mentes allicit, voluntares impellit, quo vult, & unde vult deducit, opem fert supplicibus, excitat afflictos, & eis dat salutem, liberat periculis, ad summū, mītē quandā tyrannidē in pectoribus

hominum constituit. De haclicet illud Pindar, dari pronuntiare.

Καὶ τὸν ἄγρα ματὰν κεραυνὸν οὐεννύεις

Αερός τε υἱός, ἔτος

Δεῖσις ἀνά τε πάντων Διός ἀρετὸς ἡ

Κένταυρός γε γένεται

Θενχαλδοσούς.

Et tunc cui iditatum fulmen extinguit, & pertinacis vigilia Aquilam inducit in sporem, ipsum denique leuem, intimus sensibus delinitum trivillat, & potius inficit. Quæ rationes efficiunt, ut affectuum, in sublimi præsertim eloquentia visus sit frequentissimus, & cognitio per necessaria, de qua, ut quæ ad Rhetores attinent, liquidus pertractemus, nonnulla primum, de affectuum definitione, & causis præmittenda sunt.

Affectuum definitio, causa, diuisio.

CAPV T II.

*D*eus cum hominem primum fingeret, simul cum anima, variis illi affectus, quasi futuras virtutum cotes indidit, quos si Stoica falce velis rescindere, stipitem facies *ex ingenio* homi-

*Affectum
nomen &
definitio.*

Hominis, sine vigore, sine fonsu, & quod pes-
sum est omnium, οὐ προς. Omnis quasi
pennis aues, ira affectibus homines, ad desti-
natos curus implicantur, & hos quidem, alij,
quasi egregios virtutum ministros, & pro-
dromos faciunt; alij abiecto rationis clauso, e-
osdem intemperantes dominos, & summa
crudelitate effecatos experluntur. Ex quo fit,
vt in permotionum moderata temperie, ani-
ma perpetua quædam serenitas, magnaq; (si
modo in terris habet potest) felicitas sita sit,
atq; collocata. Sunt porro affectus, quos Sto-
ici ratione, & origine, Cicero permotiones;
Alij motus, & passiones appellant, *sentientis anima ex boni, vel mali opinione nasa com- motiones*, vel, ut Nemesius habet lib. de na-
tura hominis c. 15. Affection est motus animæ
rationis expers, ob opinionem boni, vel mali.
Fons ergo, & origo omnium affectuum est
anima sentiens, neque enim ex intelligente, te-
aut etiam vegetante diminant, cum in plan-
tis, & in ipsa hominis mente, atque intellige-
tia, nulla sint affectiones. Alij motus sunt le-
niores, quos Cicero nominat, alijs ve-
hementiores, qui appellantur; Et si rectam rationem excedant, animæ diu. o. o. w.,
aduersis veluti ventis labefactant, & diuel-
lunt. Quod, quam sapienter faciant, & quam fe-
roces ludos ludant, testis est humana natura à
primi parentis lapsu, permolesta variorū af-
fectuum tyrrannie violenter abrupta: vt non
immerito queratur Philo, veluti in arcum
Noemi bestias, ita in corpus humanum affec-
tionum motus, immanes quædam, & indo-
mitas feras; post hanc naturæ labem esse ad-
missas.

*Nomina
affectionum.*

depl. Noe-
mi, se affe-
ctu in ani-
mos immis-
si Philo. lib.
17

Quicquid agunt homines, votum, timor, ira, vo-
luntas,

Syri. 1.
Maximus
Tyrinator.

Gaudia, discursus, nostri farago libelli est.

Qæ omnia essent tolerabiliora, si modum
facerent; verum vt subitis procellis, crescētes
annis, legitimū excedūt alueum, superq;
vel legētes, vel plantarum culturam præcipi-
tes lati, rusticorum operum salubritatem, &
decus euerūt; Sic animus, affectuum impetu
abreptus, atque obfusus extinguitur. Sed hęc
Ethicis plenus disceptanda relinquimus.

Iam vero eorum, quæ *πάθη*; nunca-
pantur, affectionum variæ divisiones afferū-
tur.

*Affectum
divisione D.
Thom. I. 2.
23*

Diuus Thomas apex Theologiae, affectus
diuidit secundum geminam sentientis animæ
facultatem, concupiscentib; & irascibilem,

quam Græci, melius *πάθη* καὶ *πάθη*, re-
minant; & in Appetente quidem collocat
amorem, odium, desiderium, fugam, gaudium
& dolorem. In irascente spem, desperatio-
nem, timorem, audaciam, iram. Galenus, ex-
lib. de co-
candescētiam, iram, timorem, mortalem, *gratia & cura*
inuidiam, cupiditatem, amorem, & odium
memorat. Stoici ad quatuor fontes volunta-
tem, dolorem, spem, timorem, omnia refe-
runt. Plato, sub finem Timæi, duo veluti per-
motionum elementa facit, voluptatem, &
dolorum. Aristoteles, quem hic sequimur, 12.
motuum genera recenset. Irā, mansuetudinem,
amorem, timorem, confidentiam, vere-
cundiam, & invercundiam, gratiam, & com-
miserationem, indignationem, inuidiam, &
æmulationem. Omnia quidem appositè dicta,
& hæc ex boni maliu[m] præsens, vel absens
varia ratione, & ab alijs fusis, strictius ab alijs
colliguntur. Aristotelis tamen diuīsio, ad
ciuiiles motus, & Rhetorum tractationem
magis facit, quam in singulis postea
pleniū discursum, maxime autem motu
amoris, lætitiae, voluptatis, spei,
metus, odij, iracundia, definitionis, & misere-
rationis, qui in hac sublimi, quam tractamus
eloquentia, sepius dominantur, sigillatim ex-
ponam.

Affectum Sedes, instrumenta, seu vehi- cula.

Et qui sint Daemoniaci affectus.

CAP V T III.

Affectum sedes; cor humanum est, ma-
re illud magnum Danielis, in quo qua-
tuor venti (tot scilicet perturbationum fon-
tes) aduersis motibus in se se plerunque fe-
runtur infesti. Nec sive causa *בְּלִי בָּרִא* Palgo Proverb. 21.
Maiim divisiones aquarum, cor Regis ap-
pellavit sapiens. Mitum est quomodo vna par-
ticula, raro, & tam variis fluctus capere pos-
sit. Quod autem cordi aptius insideant, ratio est,
quod spiritus, calore, & sanguine, quasi in-
strumentis, vehementes illi affectus, quales
sunt amoris, & iracundie potissimum, indigeant,
quorum omnium cor focus est, & domici-
lum. Quo sit etiam, vt ad violentos affectus
pronio-